Лісова пісня

АвторЧе | AuthorChe

В душі пісня гарна лунає,
Слова усі відстутні там.
Кличе вона мене на природу,
Знову я гуляю по лісам.
В пошуках мелодії тієї,
Ходжу я скрізь, за небокрай.
Та не знаходжу там своєї,
Не знаходжу там свій рай.
Моя мелодія – то спів
Моєї ніжної, милої красуні.
Немає в світі таких дів,
В яких гарніші обертони юні.
Таємнича вона і ласкава,
А її очі, сяють немов цитрин.
Зігріває, немов взимку кава,
Пришвидшує метаболізм клітин.
Я бачив ту мелодію далеко,
На зустріч я до неї йшов.
А вона від мене заховалась,
Шукав-шукав, та не знайшов...
По серед лісу загубився,
Втрачаю віру та надію.
"-Можливо десь я помилився,
Можливо не про те я мрію?"
Пустився сніг, я замерзаю,
І згадую теплі моменти.
Як свою милу обіймаю,
Як роблю їй компліменти.
Заснув... І раптом поруч,
З'явилася моя миленька.
Мене обіймами зігріла,
Дала теплий плед гарненький.
З лісу вивела, дорогу показала,
Свою гарну пісню мені наспівала.
Як вийшов, залишилась лише сова,
Ось так причарувала, пісня лісова

Вадим Ємельянов (AuthorChe)
Дата написання: 19.12.2022